



ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΩΜΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 13

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 30 Μαρτίου 1875.



Κύριε συντάκτα τοῦ Ἀσμοδαίου,

Καὶ ἐξ ἄλλης μου ἐπιστολῆς γνωρίζετε ὅτι, καίτοι καλόγηρος καὶ ἔχων τὴν πατρίδα μου ἐν οὐρανῷ, νομίζω οὐχ ἦττον καθήκον μου νὰ φροντίζω καὶ περὶ τῆς ἐπιγείου. Σήμερον σὰς γράφω διότι βλέπω μὲ λύπη πολλὴν ὅτι ὁ τύπος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἴτε ἐκ πάθους εἴτε μὴ βλέπων μακρότερα τῆς μύτης του, προξενεῖ εἰς τὸ κοινὸν ἀδίκους ἀνησυχίας καὶ τολμᾷ μάλιστα κατὰ τοῦ Στέμματος ὑπαινιγμούς, οἵτινες οὐ μόνον ἀντισυνταγματικοὶ εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀνόητοι. Ἡ καθαρὰ ἀλήθεια, ἣν δὲν βλέπετε, κ. Συντάκτα, εἶνε ἡ ἀκόλουθος.

Οἱ τέσσαρες ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων ἀξιότιμοι κ.κ. Βούλγαρης, Κουμουνδοῦρος, Ζαΐμης καὶ Δεληγεώργης οὐδέποτε κατώρθωσαν νὰ συνεννοηθῶσιν. Ἐκ τούτου ἠναγκάζομεθα ν' ἀλλάσωμεν καθ' ἡμέραν ὑπουργεῖον, βουλὴν, ὑπαλλήλους, κλητῆρας, δημοδιδασκάλους καὶ ὁδοκαθαριστάς· πρᾶγμα ὀλέθριον καὶ καταστρεπτικὸν διὰ τὸν τόπον, ὅστις δὲν ἐπρόφθανε ἔχει νὰ προοδεύσῃ ἀλλ' οὐδὲ κἄν ν' ἀναπνεύσῃ. Ὁ ἀνώτατος ἄρχων ἐπὶ δώδεκα ὅλα ἔτη ἐδοκίμασε πάντα τρόπον καὶ ἐκίνησε πάντα λίθον, ἵνα συμφιλιώσῃ τοὺς κομματάρχας ἢ, τοῦλάχιστον τινὰς αὐτῶν, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ οὐδέποτε ἐπέτυχον. Ἐν τούτοις ἡ διαλλαχὴ καθίστατο καθ' ἡμέραν μᾶλλον κατεπίγουσα καὶ ἔπρεπε νὰ κατορθωθῇ διὰ παντὸς τρόπου πρὸς σωτηρίαν τοῦ τόπου. Προσεκλήθη λοιπὸν ὁ κ. Βούλγαρης καὶ ἀφέθη ἐλεύθερος νὰ κάμῃ ὅσα ἔκαμει.

Τὸ ἱατρικὸν ἦτο πικρὸν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνέργεια ἄμεσος καὶ θαυματουργός. Οἱ πρὶν ἀσυμβίβαστοι συνεμάχησαν

εὐθὺς καὶ συνεσφίχθησαν πρὸς ἀλλήλους ὡς πρόβατα καταληφθέντα ὑπὸ λυκοφοβίας. Ἄντι νὰ ραδιουργῶνται, οἱ κ.κ. Κουμουνδοῦρος, Ζαΐμης καὶ Λομβάρδος συνεξέργονται καθεκάστην καὶ συλλέγουσιν ἀνεμώνας· οἱ δὲ κ.κ. Δεληγεώργης καὶ Τρικούπης ἀφαιροῦσι τὰ χειρόκτριά των, οὐχὶ ἵνα ρίψωσιν αὐτὰ κατὰ πρόσωπον, ἀλλ' ἵνα σφίξωσιν γυμνὴν ἀλλήλων τὴν χεῖρα.

Οὕτω λοιπὸν τὰ τρία κόμματα, ἅτινα καθίσταν μέγχι χθὲς ἀκυβέρνητον τὸν τόπον, συνεχωνεύθησαν τέλος πάντων εἰς μίαν συνταγματικὴν ἀντιπολίτευσιν, ὅποια ἀρμόζει εἰς εὐνομούμενον κράτος· καὶ ὑμεῖς οἱ τυφλοὶ φωστῆρες τῆς κοινῆς γνώμης, ἀντὶ νὰ ἐπικροτῆτε εἰς τὸ κατόρθωμα, γράφετε ἄρρητα ἀθέμιτα κατὰ τοῦ ἀνευθύνου ἄρχοντος. Τῇ ἀληθείᾳ δὲν ἐξεύρει τις τί μᾶλλον νὰ θαυμάσῃ τὴν μυωπίαν ἡμῶν ἢ τὴν ἀχαριστίαν.

Εἶμαι ὀρθόδοξος καὶ ἱερωμένος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀποστρέφομαι τοὺς Ἰησοῦίτας, οὐχ ἦττον ὅμως νομίζω ὅτι, ὁσάκις πρόκειται περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ὁ σκοπὸς δικαιώνει τὴν χρῆσιν παντὸς μέσου, ἔστω καὶ τὴν τοῦ κ. Βούλγαρη.

Αἱ σήμερον ἀνωμαλῖαι, οἱ στηλιτῆται, ὁ Κασιμάτης, αἱ περίπολοι τοῦ ἵππικοῦ, αἱ ἐρμηνεῖαι τοῦ Σαριπόλου καὶ τ' ἄλλα μορμολύκεια «σκιαὶ εἰσι καὶ παρελεύσονται», ἐνῶ διὰ τῆς διαλλαγῆς τῶν κομμάτων παύουσι πλέον τὰ βάσανα τοῦ τόπου. Εὐχόμεναι μόνον οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. Κουμουνδοῦρος, Ζαΐμης, Λομβάρδος καὶ λοιποὶ, ὡς δρέπουσι σήμερον ἀνεμώνας, νὰ τρυγήσωσιν ὁμοῦ καὶ σταφυλάς, καὶ τὴν ἐπομένην ἀνοιξὶν πάλιν ἀνεμώνας.

Τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς ἔπεμψα ἡμῖν, κ. συντάκτα, ὡς δίοπτρα πρὸς χρῆσιν τῶν μυώπων, διὰ δὲ τοὺς τυφλοὺς οὐδὲν δύναμαι, μὴ λαβὼν ἀκόμη παρὰ θεοῦ τὸ χάρισμα τῆς θαυματουργίας.

Πρόθυμος δούλος σας καὶ εἰς θεὸν εὐχέτης
ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΒΑΤΟΠΕΔΙ.ΝΟΣ